

Afscheid

Stef Bos

Het einde van de jaren tachtig
Het einde van een mooie tijd
Ik blijf niet langer op je wachten
Ik heb geen spijt, geen verwijt

De laatste woorden zijn gevallen
Op het slagveld van geluk
Want alle dingen die we voelen
De verwarring maakt het stuk

En ik weet niet of ik je zal missen
Ik weet niet hoe het nu zal gaan
Ik ben alleen
Ik weet alleen
Dat het zo niet verder kon gaan

Je hebt het soms niet in de gaten
Je praat wat minder met elkaar
En op een dag zeg je niks meer
Het is jammer dat het vaak zo moet gaan

Maar ik weet niet of ik je kan missen
Ik weet niet wat ik nu ga doen
Misschien een reis
Noem het een vlucht
Ik moet met m'n gevoel toch ergens naar toe

Langzaam zullen alle dingen
Wel verslijten door de tijd
Dan kan ik weer opnieuw beginnen
Zo gaat het altijd, altijd

Maar ik...

Maar ik weet niet of ik je kan missen
Ik weet niet wat ik nu ga doen
Misschien een ander
Noem het een vlucht
Ik moet met m'n gevoel toch ergens naar toe

Maar ik weet niet of ik je kan missen
Ik weet niet hoe het nu zal gaan
Ik ben alleen
Ik weet alleen
Dat je in mijn hoofd blijft bestaan